

РЕШЕНИЕ

№ 1969

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **863** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 65, ал. 4 от Закона за общинската собственост (ЗОбС).

Образувано е по жалба на С. А. Б., против Заповед № РИС23-РД48-4/19.01.2023 г. на Кмета на район Искър, СО, с която на основание чл. 65, ал. 1 от Закона за общинската собственост (ЗОбС) и чл. 34 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общински жилища е наредено да се из земе от С. А. Б. общинско жилище – частна общинска собственост, представляващо апартамент № 36, в С., жк Д., [жилищен адрес] състоящ се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения със застроена площ от 65,12 кв.м. за който има съставен АОС № 1698/27.07.2015 г. и се държи без правно основание.

Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие и в нарушение на материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се – жалбоподател не е уведомен за започнало административно производство, не бл запознат с КП 1/16.01.2023 на н-к отдел УОСТД. Заповедта не била мотивирана, а посочването в мотивната част на заповед на кмет на СО, по отношение на развила се процедура по отмяна на отчуждение на имот на оспорващия от 1987 г. нямало отношение към изземването на имота. Оспорва се законосъобразност на процедурата по връчване на покана за доброволно освобождаване на имота. Според жалбоподател при издаване на заповедта, кмет на район Искър не е спазил изискванията на чл. 34 и 35 от АПК. В тази връзка се

възразява – имотът не е общинска, а държавна собственост, предвид предходно развилото се отчуждително производство на имот на оспорващи и други лица. Този имот бил отчуждаван за нуждите на Б., а процесния, в който жалбоподател бил настанен е стопанисван от същото предприятие, което е било държавно, а не общинско. Жалбоподател отрича да е приключила по отношение на него процедурата по отмяна на отчуждителната заповед от 1987 г., защото не бил възстановил сумата, с която бил обезщетен при отчуждаването. От това извежда довод, че заповедта от 01.04.2020 г. на кмет на СО в частта, с която е отменено отчуждаването от 1987 г. по отношение на него не била влязла в сила. Следващо оплакване за неотносимост на заповедта от 01.04.2020 г. е, че имотът, за който е отменено отчуждаването не бил деактуван от общински, в какъвто смисъл било писмо на гл. архитект на СО до кмет на район К. село, СО, където е имот в който жалбоподател притежава собственост в идеални части. След като според жалбоподател отчуждителната процедура не е отменена с влязъл в сила административен акт и имотът не е отписан като ОС, кмет на район Искър незаконосъобразно издава оспорваната заповед, защото имотът в който е настанен той и домакинството му се държи на неотпаднало основание. Искането е за отмяна на заповедта.

Ответникът – кмет на район Искър, СО чрез пълномощник оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и след цялостна проверка на оспорената заповед във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима. Подадена от лице, адресат на административен акт, с който се засягат интересите му и в законово определения срок.

Съдът приема за безспорно, че през 1987 г. за нуждите на Б. е проведена отчуждителна процедура, като имот собственост на жалбоподател и други собственици бил отчужден. Определено било и имотно обезщетение, заповед РД-40-590/08.04.1987 г. Не се спори, че мероприятиято, за което бил отчужден имот на ул. Г. А., сега “Н.” не е провеждано. Не се спори, че жалбоподател бил настанен в обратно жилище, което е било в жилищния контингент на Б.. За съответстващата равностойност на идеалните части собственост на жалбоподател е открит влог от Б. на негово име. Не се спори, че жалбоподател е поискал отмяна на отчуждаването в условията на § 9, ал. 1 от ПР ЗУТ, като с окончателен административен акт отчуждаването е отменено по заповедта от 1987 г. Като условие за влизането ѝ в сила е това, сумите открити за финансиране на обектите по обезщетение да бъдат възстановени. Жалбоподател твърди, без да представи доказателства, че не е възстановил сумата. Съдът отчита като противопоставима кореспонденцията между общинска администрация и МВнР и кредитира писмо СИС21-ВК08-35-[2] от 05.10.2022 на гл. архитект СО, един от адресатите на което е жалбоподател, до кмет на район К. село, че отменителната заповед СОА20-РД40-26 от 01.04.2020 г. се счита влязла в сила. Тежестта да установи този отрицателен факт и в административното и в съдебното производство е била на жалбоподателя, защото извежда от него изгодни правни последици и защото се домогва да установи, че са налице предпоставки, че позитивната за него заповед по отмяна отчуждаването на собствения му имот не е влязла в сила, което я изключва като правно основание за издаване на оспорваната заповед по чл. 65 ЗОБС. Изявлението, обективизирано в жалбата, не се цени като правно

доказан, а оттам и значим факт.

Съдът намира, че жалбата срещу процесната заповед, е издадена в съответствие на кумулативно изискуеми елементи от фактическия състав на чл. 65, ал. 1 от ЗОС.

Първият елемент от правопораждащия фактически състав за упражняване на нормативно установеното правомощие по чл. 65, ал. 1 от ЗОС е имотът, по отношение на който се разпорежда изземването, да е общинска собственост - т. е. реализирането на регламентирания в ЗОС правен способ за защита на собствеността в рамките на облекчената административна процедура, е обусловено от принадлежността на правото на собственост на общината върху посочения в жалбата имот.

Нормата предоставя възможност общината да осъществи своя фактическа власт върху имоти, чиято собственост по категоричен начин е установена в полза на общината, като прекрати фактическата власт върху тях, осъществявана от други физически или юридически лица. От представените по делото доказателства по категоричен начин се установява, че собствеността на общината върху изземвания имот е установена по безспорен начин. Жалбоподател излага доводи, че приложения и цитиран в заповедта АЧОС не следвало да се кредитира, тъй като имотът владян и държан от жалбоподател и член на домакинството му бил предоставен от Б. Б. е стопанска структура към МВнР, с отдавна закрити функции. Съдът кредитира изцяло АОС от 2015 г., което е и първото основание за процедурата започнала и развиваща се спрямо оспорващ. Безспорно е установената собственост и правата на СО върху имота. Според чл. 5, ал. 1 от ЗОБС общината удостоверява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху имоти с акт за общинска собственост, който е официален документ и макар да няма правопораждащо действие, според нормата на чл. 5, ал. 3 от ЗОБС, актът за общинска собственост се ползва с материална доказателствена сила, което означава, че удостовереното в него се счита за вярно до доказване на противното. Този съд приема, че възражения в обратен смисъл, интерпретирани от адвоката на жалбоподателя не отричат правото на собственост на СО, район Искър над процесния имот. Не са налице данни установените в АЧОС обстоятелства да са оборени по установен в закона ред, а изложеното от касатора несъгласие с удостовереното в АЧОС не следва да се обсъжда, нито от административния орган в административното производство, нито от съда в административния процес. За прецизност, по отношение твърдението за държавна собственост в АЧОС това е вписано обстоятелство, като бивша държавна собственост, а правоотношенията по актуване на имота от държавен в общински не засягат правата на жалбоподателя.

Вторият елемент от правопораждащия фактически състав за упражняване на административното правомощие по чл. 65, ал. 1 от ЗОС, изисква алтернативното наличие на някоя от следните хипотези: общинският имот да се владее или държи без основание; да се ползва не по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. В случая са налице хипотезите на държане на общински имот без основание, както и отпаднала необходимост, жалбоподател да продължава да владее и ползва имота. Необходимостта е отпаднала, защото настаняването е било в имот собственост на Б., като последният престава правното си съществуване и имотът е предоставен на общината. Необходимостта е обвързана с построяването на жилищна сграда от Б., в която е предоставен имот на жалбоподателя, но това физически се оказва неосъществимо и от това отпада необходимостта да се ползва общинското

жилище, тъй като обвързаното право на собственост върху отчуждаван през 1987 г. имот е възстановено и може да се упражнява безпрепятствено.

Единственото от значение в случая е разполага ли държателят на вещта с валидно правно основание за упражняване на това право, което да бъде противопоставимо на правото на собственост на общината върху имота.

Не разполага и това според съда е установено, а и не се опровергава от косвено ообсъжданото сега обстоятелство, че в проточилите се дълъг период административни процедури в жалба: РИС16-ГР94-794(1) от 11.04.2016 г. срещу П. на общинско жилище, процесното, в абзац 4 на която жалбоподателпризнава, че не е легитимиран адресат на П. тъй като не владее и не държи и не ползва посоченото жилище. Напротив, сочи като ползвано от домакинството жилище на [улица], това, което е било предмет на отчуждаване и отмяна на отчуждаването. На по силно основание, жалбоподател не твърди, че е освободил жилището което според него не ползва.

Съдът прие, че имотът се държи от жалбоподател на отпаднало правно основание – бил е настанен в него, като оборотно жилище до построяване на жилищна сграда, в която е имотно обезщетен за отчуждени идеални части от имот на [улица](сега, б. Г. А.). С влязлата в сила заповед, с която се отменя отчуждаването, а и с това, че подлежащия на отчуждаване имот не е засегнат от отчуждителни мероприятия и се ползва от домакинството на жалбоподател (молба за категоризация като нуждаещ се от жилище син на жалбоподателя, с посочен адрес „Н.“).

Заповедта отговаря на изискванията за форма на административните актове, съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, както и мотиви - фактически и правни основания, от които се разбира волята на административния орган.

Съдът не установи в производството по чл. 65 от ЗОБС по изземване на общински имот да са допуснати съществени процесуални нарушения.

Видно е, че същото е образувано по жалба на трето лице и че оспорената заповед е издадена след извършване на всички възможни проверки по случая, вкл. и извършване на точно геодезическо заснемане, за установяване на обстоятелството, че действително върху общинския път са поставени заграждения без валидно правно основание.

Спазено е изискването на чл. 26 от АПК, на жалбоподателя е предоставена възможност да участва в производството, тъй като същият е бил надлежно поканен. Съдът кредитира приложените към административната преписка съобщения и П. до жалбоподателя, на които той не се отзовава, но законовите изисквания са изпълнени по спазване на процедурата за да се стигне до изземване на собствения на СО жилищен имот.

Заповедта е съобразена с материалния закон.

По делото се установи, че е налице хипотезата на чл. 65, ал. 1, от ЗОБС, при наличието на която кметът на общината е длъжен да издаде заповед за изземване на общински имот.

По тези съображения, съдът отхвърля жалбата като неоснователна. Уважава се искането на представител на ответника за присъждане на юрк. възнаграждение в размер на 100 лева.

Съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. А. Б. срещу Заповед № РИС23-РД48-4/19.01.2023 г. на Кмета на район Искър, СО за изземване на общинско жилище - апартамент № 36, в С., жк Д.,

[жилищен адрес].

ОСЪЖДА С. А. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата 100 /сто/ лева, разноси.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия